

Meglepetések embere

A meglepetések embereként mutatta be Bakulya Anna Komlovszky-Szvet Tamást, akinek kiállítás-megnyitója a Kép helyett című sorozat negyedik állomása volt, a múlt héten szombaton délután a Tessedik Sámuel Múzeumban.

Bakulya Anna előbb azt demonstrálta – egy papírról felolvastva –, hogy milyen száraz és unalmas lenne, ha úgy nyitná meg a kiállítást, hogy elmondja,

Miután nem csak szobrain volt tettenérhető, hanem az egyetlen kiállított fotó is a lebegés témáját idézi fel, Komlovsz-

A Kép nélküli kiállítás-sorozat következő megnyitója március 27-én, szombaton 16 órától lesz a Tessedik Sámuel Múzeumban, ekkor Lőránt János Demeter alkotásait ajánlja majd a közönség figyelmébe Tóth Árpád.

hol született, hol tanult Komlovszky-Szvet Tamás, majd – felretéve a papírt – azt mondta, lazábban és személyes emlényeire alapozva mutatná be haj-

ky-Szvet Tamással beszélgetve természetes volt, hogy elsőként a témához való vonzódásáról érdeklődünk.

– Nem igazán tudatos ez, én is csak utólag jöttem rá, de így, vagy úgy, mégis nagyon érdekelt a téma. A tradicionális szobrászatban ugyanis a földön állnak az alkotások, a gravitációnak engedelmessé válnak, s milyen érdekes lenne, ha az utcákon a közeljövőben lebegő szobrok lehetnének. Szerintem lehetnek is, a most kiállított lebegő gömb – aminek lebegtetéséhez elektromágneset használtak – a „001”-es sorszámmal kaptam, jelezve ezzel, hogy szeretném folytatni

Lőránt János Demeter 1956-1959-ig a Szegedi Tanárképző Főiskolán tanult, mestere: Vinkler László. Utána általános iskolai tanárként dolgozott, 1986-tól az egri tanárképző főiskola do-

dani tanítványát. A Tamás okozta meglepetéseit mondta el, közülük az első egy 7. osztály-beli rajzórán érte, amikor Tamás megszólalt – nem sokszor tette, hallhattuk –, és azt mondta: rajzolni, pontosabban rajzolni tanulni szeretne. Ahogyan Bakulya Anna jellemezte, nem elszántság, derűs nyugalom és játékos huncutság űlt a tekintetében már ekkor is és akkor is, amikor kiállításának megnyitására felkérte őt és ezzel újabb meglepetést okozott. A harmadik felidézett meglepetés a kiállítás anyaga volt, a plasztikkal, a tömeggel, a tömeg hiányával „játszódó” alkotásokban, legfőképp pedig azzal a mobilszoborral, amiben egy ezüst gömb lebegett. A közönség figyelmébe így ajánlotta Bakulya Anna Komlovszky-Szvet Tamás munkáit, hogy kívánta, minél gyakrabban okozzon meglepetéseket az ifjú szarvasi művész mindannyiunknak.

ezt a témát. Ha a posztamensre helyezett szobrok a földből való kinövés érzetét keltik, a belógató alkotások metafizikus gondolatokat inspirálnak, akkor érdekes és érdemes is elgondolkodni, mit is jelenthetnének a lebegő szobrok.

– Mit jelentett mindezekkel az alkotásokkal és gondolatokkal Szarvason kiállítani?

– Nagyon-nagyon jó érzés volt, ráadásul ez az első egyéni kiállításom. Azért is jó a szarvasi kiállítás, mert igazán családias a hangulat, s minthogy zavarban is voltam a megnyitó perceiben, könnyebb volt a feloldódás ebben az ismerős környezetben.

cense volt. Tagja a Mezőtúr Művészeti Közalapítvány kuratóriumának, 1969-ban SZOT-díjat, 1970-ben Munkácsy-díjat, 1989-ben Erdemes Művész kitüntetését kapott.

Afféle underground

Beszélgetés Lőránt Demeterrel

„Köszönöm Tévé, hogy láttam egy embert, akinek nálam rosszabbul megy így tudom csinálni tovább és anyám is büszke rám”

(Lovasi András – Kispál és a Borz)

Március 17., szerda, Szarvas. Turul Mozi. Egyre jobban érződik a trópusi éghajlat hatása, marha meleg van, ember meg kevés, pedig ingyen lesz a vetítés. Ilyet sem ér meg kétszer az ember, na jó, kétszer azért lehet: annakidején, amikor Lőránt Demeter „A Piknik” és „A Játék” című filmjeit vetítették, akkor is ingyen volt. És most megint. Vissza a kezdetekhez – Lőránt Demeter, a fiatal békésszentandrási filmrendező két új munkáját láthatta nagyrészt, a „Royal Flush”-t és a „LAG”-et. A „Royal Flush” volt a keményebb, afféle igazán karakán, lórántdemeteres mozi, film a magányról meg az elidegenedésről – „minálunk nincs magány, és nincs elidegenedés” mondotta volt Nagybandó, ám ezúttal kénytelen vagyok kötekedni, mert hogy ez a jöfőle olasz horrorokra hajazó, fűrés meg kalapácsos mozi is ezt tette. A „LAG” már jóval kiforrottabb, kicsit misztikus, kicsit ijesztő, de mindenképpen hangulatos kis szösszenet egy férjről, egy feleségről meg a férfiről, aki jól közbükk áll. Kicsit David Fincher, eléggé David Lynch, de mondom, talán több is ennél, mindenképpen figyelemreméltó darab.

Szóval volt először „A Piknik”, a meggyőző elsőfilm, aztán jött „A Játék”, amire csupán a szereplők amatőr volta nyomta rá a bélyegét, aztán a „BOP”, amit esetlegesen az életrajz hoppjajaként is

jellemezhetnék, de se baj, mert Demeter ott folytatja, ahol abba sem hagyta. Emellett szólnunk kell az immár jelentős videóklipek múltjáról is, Hollywoodo, Junkies, Spigiboy – nekik már mind van legalább egy lórántdemeteres klipjük. „Louie, I think it is a beginning of a beautiful friendship...”

– Szóval ha nekem gyerekkor, akkor az Indiana Jones, Vissza a jövőbe, kisvakond meg Hippolyt, a lakáj.

– Hát, nekem igazából nincs ilyen listám, vannak, akik erre azt mondják, hogy megnézték a „Star Wars”-t, és onnantól kezdve rendezők akartak lenni. Én nem, azt tudtam, hogy valami ilyesmivel akarok foglalkozni, képzőművészet, vagy valami hasonló. De ha filmet kell választanom, akkor David Lynch és a Lost Highway, na azután mondtam, hogy nekem ezt kellene csinálnom. Úgy 15, vagy 16 lehettem.

– És akkor jött „A Piknik”.

– Hát valamivel utána, igen. Igazából a Piknik egy teljesen hobbiszintű próbálkozásnak indult, a barátaimmal csináltuk, aki akart, az szerepelt. A fura az volt benne, hogy mindent magamra vállaltam úgy,

hogy akkor volt talán először kamera a kezemben. Amikor hazavittem az anyagot azt gondoltam, hogy Jézusom! ebből nem lesz semmi, de aztán csak kitalált a dolog... Aztán megcsináltuk „A Játék”-ot, azt is a barátokkal, itt Szarvason, ott azért már könnyebben mentek a dolgok, már ami a rendezést illeti, utána meg a „BOP”-ot hoztuk össze.

– Akkor mesélj a „LAG”-ról. A „LAG” az valamilyen számítógépes gurukifejezés, nem?

– De, az amikor két összekötött számítógép között csúszik a program, tehát ami az egyik gépen van, az a másikon még nincs. Végülis innen ered az alapötlet – egy haverommal játszottunk valamit, éshát ez történt. Megirtam a sztorit, elküldtem egy produkciós irodának, ők meg azt mondták, hogy mehet.

– Sőt, egy egész sorozatot is terveznek belőle.

– Hát igen, a „LAG”-et egy afféle misztikus sorozat nyitódarabjának szánták. Tizenhárom rész van betervezve, ezekből kettőt vagy hármat rendeznék én. Másnak a sztoriját nem akarom megcsinálni, csak azokat, amiknek én írtam a történetét, a többit meghagyom, például az egyik barátomnak, Bernáth Zsoltnak.

– Lássuk csak: ha választanod kellene Fincher és Lynch között, akkor melyiküket választanád a „LAG” keresztapjának? (Mert hogy nem tudtam nem aszociálni, és mintha őket éreztem volna leginkább plusszban a vásznon – Finchert a trükközésnél, Lynchet meg a történet csavaros misztikájában.)

– Finchert egyszerű filmesnek tartom, aki ugyan ügyesen csinálja a dolgait, de akkor is csak filmes. Lynch más, hogy is mondjam... ő művész. A „Mullholland Drive”-ból például nem volt hajlandó egy percet sem kivágni, bármennyire is erősködött a gyártó cég, így a film dobozban maradt vagy három évre, míg aztán egy francia cég finanszírozta és tessék: a film siker lett. Szóval az, hogy ki tudott állni a saját verziója mellett szerintem nagyonis tiszteleméltó dolog.

– Akkor térjünk rá a „Royal Flush”-re, ami egy teljesen más stílus, egy igazán archaizáló mozi újikat terdelő kalapáccsal meg marha sok vérrel... Most őszintén: nem félsz, hogy öncélúvá válik a filmjeidben az erőszak ábrázolása?

– Az erőszak egy eszköz. Az utóbbi időben felgyorsult minden és az emberek olyan mennyiségű erőszakkal találkoznak, hogy bizonyos dolgokon már meg sem lepődnek, és olyan dolgok mellett mennek el szó nélkül, amikről azért meg kéne hogy legyen a véleményük. Persze, hogy kemény dolgok vannak a „Royal Flush”-ben, de erre legalább felfigyelnek, mondanak róla valamit. Egyébként ennek a filmnek már a bemutatása után is kaptam fenyegető levelet... Esméletlen dolgok vannak, nem?

– Én már semmin sem csodálkozom.

– Szóval az igazság az, hogy a „royal” nem jut el a szélesebb közönséghez, nem jut el azokhoz, akik beülnek mondjuk a Múmiára. Megmarad egy kisebb csoport filmjének, afféle underground mozinak.

– Mennyi időbe került a „Royal Flush”?

– Azt két nap alatt forgattuk le, tavaly novemberben. Az az igazság, hogy akkor fuccsolt be egy egész-estés filmterv, tudod, az utolsó pillanatban, de én azért csinálni akartam valamit, úgyhogy megcsináltam ezt.

– A „LAG” mögött profi produceri munka áll, több pénz, profi stáb plusz egy más jellegű történet, mint a „Royal Flush”-nél, ahol mintha visszatértél volna a régi stílusodhoz. Kérdés, hogy melyik vonalon szeretnél továbbhaladni.

– Mondjuk a „LAG” most elvitte a legjobb vágás díját a New York Short Film Festival-on, de... Szóval azt hiszem, hogy hozzám közelebb áll az a világ, amit a „royalban” ismerhetünk meg, azt gondolom, hogy megmaradok ezen az úton, aztán meg soha nem lehet tudni, hogy mit hoz a jövő.

– Ne feledkezzünk meg a videóklipeidről sem: legutóbb a Junkies zenekar „Minden álmom” című számához csináltál klipet. A kliprendezés is vérkomolytől fakad, vagy csak afféle miért ne csinálnám dolog?

– A kliprendezés azért jó melő, mert az ember egy csomó mindent kipróbálhat élesben – színek, vágás, ilyesmik –, mert az ember nem jön ki abból, hogy forgat, bennmarad a sodrásban... megaztán a közönség itt viszonylag hamar lereagálja az eredményt, az ő véleményükre meg adni kell ügyebár.

– Akkor csak hajrá és előre!

AblakZsír

Csodát hoztak hozzánk

Harmincöt évvel ezelőtt indult útjára az Ötösfogat, s most Szarvason is megállt egy kiállítási erejéig a Tessedik Sámuel Múzeumban, ahol ünnepélyes megnyitót követően tekinthették meg a kiállított képeket március 18-án az e programot választó művészpártólok.

Az ötösfogat tagjai pedig nem mások, mint a Szegedi Tanárképző Főiskola rajz-földrajz szakán diplomázott művésztanárok, név szerint Görgeyi Tamás, Kiss Ernő, Sallai Lajos, Szappanos István és Vollmuth Frigyes. Az eseményen Babák Mihály, Szarvas város polgármestere köszöntötte a megjelenteket, aki elmondta, büszke, hogy Ruzicskay városába is megérkezett az ötösfogat. Reményét fejezte ki, hogy a kiállítók által hozott szépség magva az itt élő emberek lelkeiben is ki fog kelni és növekedni fog. Szavait követően a szarvasi Brunsvik

Helyismereti vetélkedő – IV. forduló

Kedves Gyerekek!

Elérkeztünk a helyismereti vetélkedő IV., egyben utolsó fordulójához. Eddig minden csapat remekül teljesített. Gratulálunk! Az első helyekre még nagyon sokan esélyesek vagytok, úgyhogy most jön az igazi hajrá.

Az alábbiakban olvashatjátok az utolsó forduló feladatait.

5-6. évfolyam:

Téma: Miért jó gyerekek lenni Szarvason?

Írd le jelenlegi lehetőségeidet a város oktatási-, kulturális-, szabadidő eltöltés, stb témakörében. Forma, terjedelem: Max. 3 oldalas (A/4) gépelt (12-es betűméret) esszé, amelyet egészíts ki legfeljebb 8 db már meglévő élményfotóval!

7-8. évfolyam:

Téma: Az ideális város gyerekszemmel

Írd le elképzeléseidet, vágyaidat: az életfeltételek, az oktatás és kultúra, a sport, a szabadidő eltöltés, stb. terén. Forma, terjedelem: Maximum 3 oldalas (A/4) gépelt esszé formájában, amelyet egészíts ki elképzelésed illusztrálásával!

Engedd szabadon fantáziáid!

A IV. forduló feladatainak beadási időpontja, helye:

2004. május 07. /péntek/ 14 óráig, a Fő Téri Általános Iskolában, átveszi Fodor Mariann.

Az utolsó „hajrához” erőt és kitartást kívánunk.

Szarvas Város Barátainak Köre és a Szarvasért Alapítvány